

*Benzinafgifterne 1927-69.
Øre pr. liter*

	Ordinær afgift	Énøre 1932-loven	Énøre 1941-loven	Tillægsafgift	I alt øre pr. l
		til større bro- og vejanlæg			
1927	7				7
1931	7			2	9
1932 (april)	7	1		2	10
1932 (juni)	7	1		5	13
1939	17	1		5	23
1941	17	1	1	5	24
1945	27	1	1	5	34
1948	40	1	1	5	47
1949	34	1	1	5	41
1955	34	1	1	20	56
1959	36			20	56
1961	36			30	66
1964	36			35	71
1969	36			41	77

Afgiften blev oprindeligt fastsat til 7 øre pr. liter. Provenuet indgik – efter dækning af opkrævningsomkostninger – i en fond til vejformål. I 1931 indførtes en tillægsafgift på 2 øre pr. liter, som indgik i de almindelige statsindtægter. I 1932 blev der desuden indført en énøreafgift til dækning af omkostninger i forbindelse med bygningen af bl.a. Storstrømsbroen. En ny énøre-afgift blev indført i 1941 ligeledes til dækning af større bro- og vejanlæg.

Den ordinære afgift på 7 øre pr. liter forhøjedes midlertidigt til 17 øre pr. liter i 1939. Den midlertidige forhøjelse blev forlænget gentagne gange, ligesom afgiften forhøjedes, så den i 1948 var på 40 øre pr. liter.

Fra 1971 blev der lovt teknisk foretaget en sammenlægning af den ordinære benzinafgift og tillægsafgiften til én afgift på 77 øre pr. liter. I en overgangsperiode gik $\frac{3}{77}$ af provenuet til vejfonden og de resterende $\frac{4}{77}$ i statskassen.

Spørgsmål 22:

Hvilke juridisk fastlagte begunstigelser har naturgassen opnået i konkurrencen med kul?

Svar:

Naturgassen er ikke belagt med punktafgift. Naturgaspriserne følger imidlertid priserne på de konkurrerende brændsler, gasolie eller fuelolie, inkl. afgift. Afgiftsfritagelsen for naturgas er derfor et indirekte tilskud til gasselskaberne.